

PELİN BATU

Süt Vampiri Emil

Sütlü Serüven

© KARAKARGA YAYINLARI 241

*Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü,
telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.*

SÜT VAMPİRİ EMİL SÜTLÜ SERÜVEN

Pelin Batu

Genel Yayın Yönetmeni: Mustafa Kutlukhan Perker

Yayın Koordinatörü: Mesud Ata

Editör: Mine Ata

İllüstrasyonlar: M.K. Perker

Reklam ve Tanıtım Müdürü: Bilgen Ülgen

1. Baskı: Aralık 2019

ISBN: 978-605-7865-47-2

*İmtiyaz Sahipleri: Yelda Cumaloğlu, Mustafa Kutlukhan Perker
KaraKarga Yayınları, Destek Yayınları'nın alt kuruluşudur.*

Yayıncı Sertifika No: 13226

Adres: Abdi İpekçi Cad. No 31/5

Nişantaşı / İstanbul

Tel: (0 212) 252 22 42

Fax: (0 212) 252 22 43

 karakarga.com

 info@karakarga.com

 karakargayayinlari

 karakargayayinlari

 karakargayayin

Baskı: Deniz Matbaa Mücellit

Adres: Maltepe Mahallesi Hastane Yolu,

Sokak No 1/6 Zeytinburnu - İstanbul

Tel: 0 212 613 30 06

Matbaa Sertifika No: 40200

I

Eski bir kehanete göre; bir ayın son Çarşamba'sında, saat gece yarısına 27 saniye kala, yaşlı bir servinin üstünde uyuyan kuşun düştüğü yerde doğacak bir çocuk vardı. Bu çocuk, bulutlu günlerde uçabilecek ve hayvanlarla konuşabilecekti. Bu gücüne ise ancak kendine inandığı zaman kavuşacaktı. O çocuk Emil idi. Ne şanslı bir çocuk diyeceksiniz, aslında öyle değildi. Çünkü dünyada en çok sevdiği anneanesi hastaydı. Onu kurtarmak da ancak Emil'in elindeydi. Bu büyük sorumlulukla baş başa kalmış, ağırlığı altında yaşına yakışmayan şekilde sessizleşmişti. Hüzün Emil'e hiç yakışmamıştı.

Bir akşam Emil'in penceresine bir karga geldi. Karga ona bir şey anlatmaya çalışıyordu, ama ne? Gecenin bir vaktinde evin sakinleri derin bir uyku çekerken Emil camın kenarına emekleyip kargayı izlemeye başladı. Karga acı içindeydi çünkü ayağına bir diken batmıştı ama

onu bir türlü çıkaramıyordu. Emil karganın yanına sokuldu ve hiç zorlanmadan dikenini çekti. İşte o anda çok büyümlü bir şey oldu. Karga, Emil ile konuşmaya başladı.

- Çok teşekkür ederim küçük şey. Beni büyük bir dertten kurtardın. Bunun karşılığında dile benden ne dilerse, dedi karga.

Emil karganın onunla konuşmasına şaşırılmıştı. Ama teklifi o kadar çekiciydi ki bu garip durumu anında unuttu ve...

- Anneannemin iyileşmesini isterim, diye cevap verdi.

Karga düşündü taşındı. “Bunun için dört diyardan sihirli sütü bulup anneannene içirmelisin,” dedi. “Anneannen bu dört süttten içtikten sonra onu hasta eden sigarayı bırakabilecek. Ben seni ancak bu diyarlardan birine götürebilirim, ağaçlar gerisini yapacaktır. Bu arada ben Grip, uçmaya hazır mısın Emil, gaakkkk?” cümlesini bir anda yumurtlayıverdi.

Emil nasıl gideceklerini bilmiyordu. Fakat anneannesinin iyileşeceğine o kadar seviniyordu ki hiç düşünmeden karganın arkasından pencereden atladı.

O da ne öyle, Emil karga ile beraber uçabiliyordu.

Nasıl olduğunu hiç anlamadan tam tamına yedi dişi olan Emil'in iki sivri dişi daha çıkmış, sırtından da iki kanat fırlamıştı. Süt Vampiri kendini sadece rüzgâra bıraktı. Ne güzeldi rüzgârlarla bir olmak! Altın bir yaprak gibi salınmak... Önce odası, sonra evi, sonra binası, sonra mahallesi, sonra şehri bulutların ardında mini minnacık oluverdiler. Dev dağları ve vadileri aşır hızla akan nehirlerle yarıştılar. Sonunda uzun suları geçip Karga Grip ile çokça ağacın bulunduğu uzak mı uzak Sokotra adasına vardılar.

Adayı kaplayan ejder kanı ağaçları Emil'in bildiği hiçbir ağaca benzemiyordu. Sanki kökleri yukarıya doğru büyüyor, tersine dönmüş bir ağaç gibi tüm heybetiyle dikiliyorlardı. Bu ağacın bir yaprağını kopardığınızda sütü beyaz değil kan gibi kırmızı akardı. Karga Grip ters dönmüş yaşlı bir ağacın üstüne konup ona şifalı sütü nerede bulacaklarını sordu. Ağaç cevabını geç verdi. Demek ağaçlar yavaş konuşmuş. Belki de onlarla kimse konuşmadığı için konuşmayı unutuyorlardı...

“Kaaargaaa ve çooocuuuuk, hooooş geeelmiişiiiiiniiz. Buuuuyuuuruuun siivriiii daaallaaaruuuma oturuuun, dinleniiiiin. İsteediğiiiiiz süt ormaaaaaanımızuuun

derinlikleriiiiinde bulunuuuur. Sütüüüü Kırmızııııı Ka-
dınııııın memelerindeeeen emmennnn gerekecek Emil-
lllll. Dikkatliiii olmalısınnnn. Kırmızıııı Kadın hiçççç
uyumazzz. Uyumaaaaadığı için de sütünüüüü memele-
rinden çalmakkkk kolay olmazzzz,” diye buyurdu bilge
ağaç. Sanki bir asır geçmişti.

Grip ve Emil birbirlerine baktılar. Nasıl çalacaklar-
dı bu sütü? Daha serüvenin başında büyük bir zorluk-
la karşılaşmış, olumsuzlukla kararmışlardı. Hiç uyu-
mayan bir kadının aklını nasıl çeceklerdi? O esnada
ağacın dibindeki otların fısıltısını duydu Emil. Ağacın
dibindeki otları anlamak da pek zordu, sesleri de ken-
dileri gibi birbirine karışmıştı. Emil yanlarına uçup
onları dinledi. Onları okşayıp ağacın gölgesinden sa-
rarmış olanlarına su verip sevdi. Yavaş yavaş sesleri
birbirlerinden açılmaya, berraklaşmaya başladı. Ağaç-
ların aksine otlar çok hızlı konuşuyordu. Belki de onla-
rın üzerlerine sürekli bastığımız için, hızlı olmayı öğ-
renmişlerdi.

Otlar hep bir ağızdan ve büyük bir hızla ona Kırmızı
Kadın'ın sütünü nasıl alacağını haykırmaya başladı: “Süt
vampiri Emil. Kırmızılı Kadın'ı ancak Ejder Ağacı'nın

kanıyla uyutabilirsin. Fakat büyük ağaç kendinden vermeyi sevmez. Ancak hak edene verebilir. Şayet ağacı ikna edebilirsen kızıl özünden bir damla alabilirsin. O damlayla ıslattığın dudaklarından Kırmızı Kadın'ın memelerindeki sütü emdiğinde onun derin bir uykuya daldığını göreceksin, sütünü rahatça çekeceksin,” diyerek ağacın vermek istemediği sırrı hiç düşünmeden verdiler.

Emil, Ejder Kanı Ağacı'nın tepesine tekrar uçup ağaçtan bir damla kanını istedi.

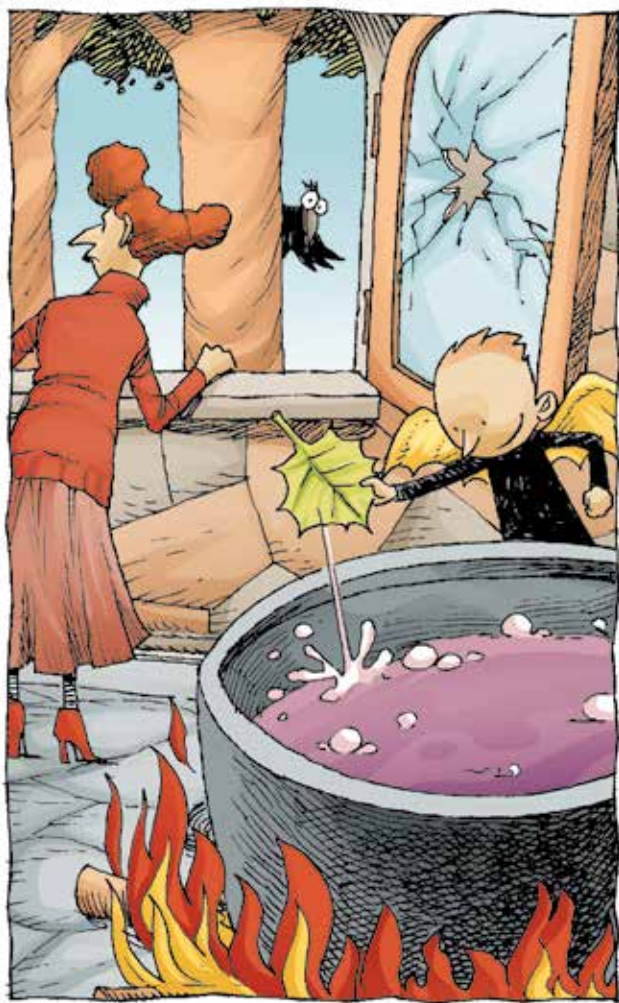
Ama bir damla da olsa ağaç kızıl özünü vermekten yana değildi.

- Neeeeedeen isssteerrrsiiiiin beeeeeendeen bir daaa-amlaaaa? diye sordu.

- Kendim için istemem ki sevgili ağaç. Bunca yolu bu süt için geldik çünkü karga bana bu sütün anneannemi iyileştireceğini söyledi. Lütfen sevgili ağaç, bir damla ejder kanından ver ki Kırmızı Kadın'ı uyutabileyim.

Yaşlı ağaç Emil'in başka birisi için böyle bir fedakârlık yaptığını görünce duygulandı. Kabuğunu kaldırıp Emil'e işaret etti. Küçük Emil kızıl esansı küçük bir yaprağa sürdü. Gerçekten kan gibi tuzlu, ama garip bir şekilde de mayhoş bir tatlılığı vardı. Bir damla esansı

öpüp aldı. Grip ve Emil artık Kırmızı Kadın'a gidebilirlerdi. Ağaca ve fısıldayan otlara teşekkür ederek ormanın derinliklerine doğru uçtular.

Ormanın ortasına vardıklarında hava kararıyordu. Ama Kırmızı Kadın'ın hiç uyuyacağı yoktu. O sırada büyük bir kazanın başında dikilmiş, bir sürü baloncuklu garip bir çorbayı karıştırıp duruyordu. Bu Kırmızı Kadın'ın akşam yemeği miydi, büyümlü bir iksir miydi, kimse bilemezdi. Emil ve Grip oracıkta şöyle bir plan yaptılar: Grip pencerenin önünde Kırmızı'nın dikkatini çekecek, o esnada da Grip içeri uçup ağaç damlasını kazana damlatıp saklanacaktı. Kırmızı, çorbasını içtiği an derin bir uykuya dalacaktı. Böylece Emil memelerindeki sütü çekebilecekti.

Grip cam kenarında kondu. "Tık tık tık" "tık tık tık" diye cama vurdu.

Kırmızı Kadın merakla ona dönüp.

- Sen misin Poecuğum, demez mi? Grip yerinden kıpırdamadı.

- Ben Poe falan değilim, diye cevap verdi ama Kırmızı Kadın bir tek gaklamalarını duyuyordu. Anlaşılan Grip'in dilinden bir tek Emil anlıyordu.